

Důvěrná návštěva u Coco Chanel

Věhlasné černé logo se dvěma propletenými C, zavěšené se suverénní střízlivostí na bílé fasádě z 18. století, na čísle popisném 31 velmi frekventované ulice Cambon. S přibývajícím časem houstne doprava a hluk ulice je znatelnější. Řekneme si to s největším respektem, při zastavení a pohledu na to, co se skýtá před námi: Toto je dům firmy Chanel.

Včera, dnes, zítra

Prodejna v přízemí, zkušebna v prvním patře, šicí dílna v podkroví, odkud se nabízí pohled na sloup Vendôme a Eiffelovu věž – co se týče nakládání s prostorem, málo co se změnilo od doby, kdy se slečna Coco v roce 1920 do těchto prostor nastěhovala, a patro po patru s brilantní logikou zařizovala. Je to poprvé, co má štít domu směrem do ulice. Je to také poprvé, co se může naplno věnovat své ambici a uplatnit svůj nepopiratelný talent na té nejvyšší úrovni, talent, který dal ženskému tělu nové rozměry. Založení salónu je základním krokem v rozvoji kariéry, neboť bez salónu by Komora vysokého šití (la Chambre de la Haute Couture), mající svá přísná pravidla, nepovolila užívání jejich prestižního označení. Od roku 1921 jsou na denním pořádku první zkoušky kolekcí, ale také přehlídky. Bušení srdce v rytmu, ve kterém žije tento dům, je na místě zřejmé - na jedné straně pozdvižení a dynamika vyzařující ze vzruchu vznikajících kolekcí, na druhé straně ticho a klid. Delikátní úloha šířit ducha Chanelu v současné době leží na bedrech Karla Lagerfelda.

Za zrcadlem

Zrcadla, lustry a skládací dveře. To jsou tři dekorační prvky patrné v prostorách nad salónem určených výhradně Coco Chanel, které si zařídila okolo roku 1934. Tři místnosti, oddělený vstup... Prostor, kterým kouzelnice Coco uměla vzbudit dojem. Přímo tam, uprostřed tohoto domu v domě, s dekorem, jehož křehké detaily mohly bez obav a beze svědků zrcadlit osobnost jejich majitelky, odhalila konečně slečna Coco kousek samy sebe.

velmi dobře, větší nepřesnosti jen P4, P9

C